

Štev. 33.

V LJUBLJANI, v sredo 1. septembra 1915.

Leto II.

Italijanska ofenziva strta: V devetdnevni bitki pri Krnu in Doberdobu so bili Italijani krvavo odbiti ter so izgubili nad 100.000 mož.

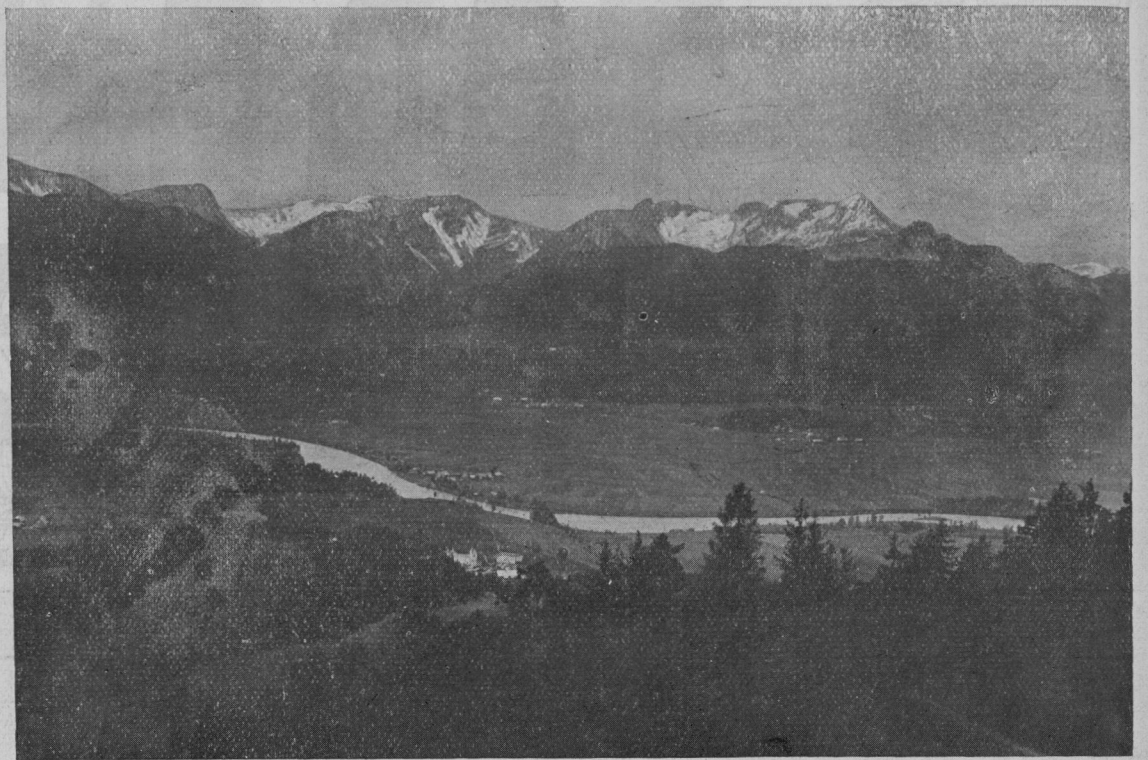

Simon Gregorčič:

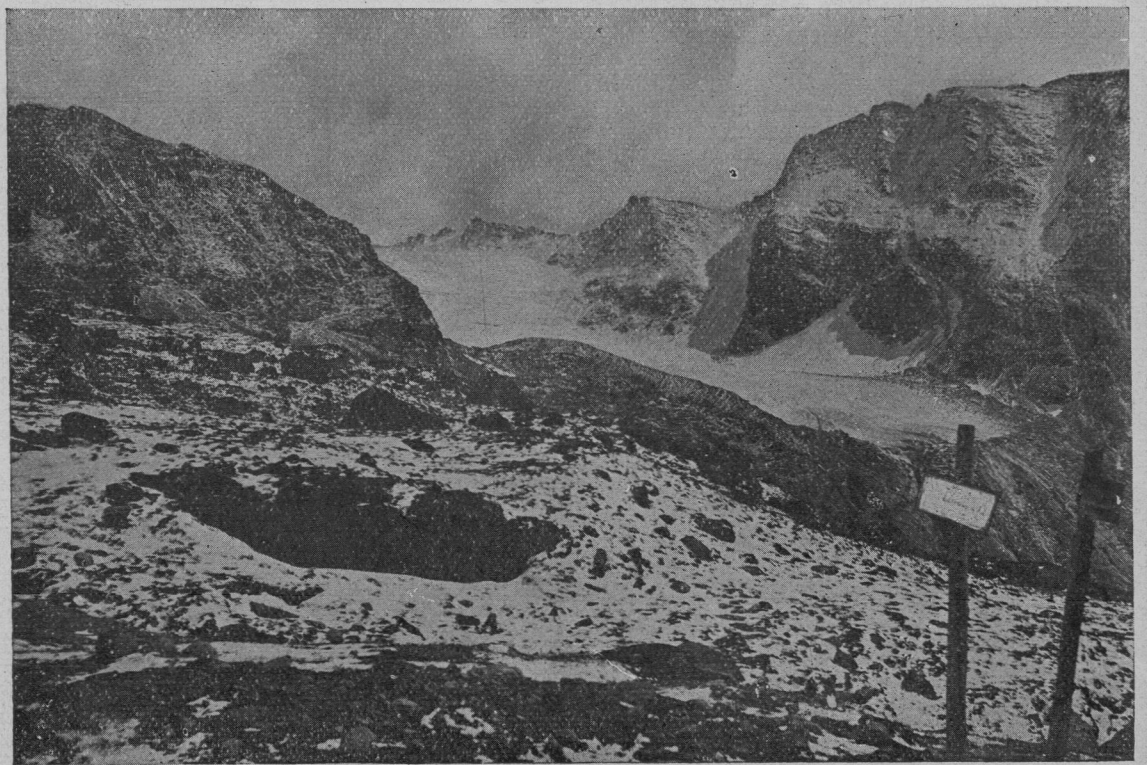
Soči.

Krasna si, bistra hči planin,
brdka v prirodni si lepoti,
ko ti prozornih globočin
nevihte temne srd ne moti, —
krasna si, hči planin!
Tvoj tek je živ in je legak,
kot hod deklet s planine,
in jasna si, kot spev krepak
planinske je mladine, —
krasna si, hči planin!
Rad gledam ti v valove bodre,
valove te zelenomodre:
temna zelén planinskih trav
in vedra višnjevitost višav
lepó se v njih je zlila;
na rosah sinjega nebá,
na rosah zelenih gorá
lepoto to si pila, —
krasna si, hči planin!
Ti meni si predraga znanka!
Ko z gorskih prišumiš dobrav,
od doma se mi zdiš poslanka,
nesoča mnog mi ljub pozdrav, —
Bog sprimi te tu sred planjav! ..
Kako glasno, ljubó šumljaš,
kako čvrsto, krepko skakljaš,
ko sred gorá še pot imaš!
A ko pridereš na ravnine,
zakaj te živa radost mine?
Kaj trudno lezež in počasi,
zakaj so tožni tvoji glasi?
Težko se ločiš od hribóv,
zibelke tvojega valovja?
Mar veš, da tečeš tik grobov,
grobov slovenskega domovja?
Obojno bol pač tu trpiš!
V tej bóli tožna in počasna,
ogromna solza se mi zdiš,
a še kot solza — krasna!

Krasna si, bistra hči planin,
brdka v prirodni si lepoti,
ko ti prozornih globočin
nevihte divje srd ne moti!
Pa, oh, siroti tebi žuga
vihar grozan, vihar strašan;
prihrumel z gorkega bo juga,
divjal čez plodno bo ravan,
ki tvoja jo napaja struga —
gorje, da daleč ni ta dan!
Nad tabo jasen bo oblók,
krog tebe pa svinčena toča,
in dež krvav in solz potok,
in blisk in grom, oh, bitva vroča!
Tod sekla bridka bodo jekla,
in ti mi boš krvava tekla:
kri naša te pojila bo,
sovražna te kalila bo!
Takrat se spomni, bistra Soča,
kar gorko ti srce narača:
kar bode shranjenih vodá
v oblakih tvojega nebá,
kar vóde v tvojih bo planinah,
kar bode v cvetnih je ravninah,
tačas prodrvi vse na dan,
narasti, vzkípi v tok strašan!
Ne stiskaj v meje se bregov,
srdita čez branove stopi,
ter tujce, zemlje lačne, vtopi
na dno razpenjenih valov!

Dolina Soče, pozorišče poslednjih ljutih bojov z Lahi.

Pokrajina pri Trbižu, kjer so skušali Lahi udreti na Koroško, a so bili krvavo odbiti.

Dne 1. avgusta 1879 je priobčil Stritarjev dunajski „Zvon“ eno najlepših slovenskih pesmi „Soči“. Podpisan je bil le „Gr—“, a pesnik je bil duhovnik Simon Gregorčič, goriški rojak, doma z Vrsnega pri Kobaridu. Gregorčičev slavospev „Soči“, ki je obenem krepka davorija, je odmeval v tisočerihih srcih. Gregorčič sam je štel ta svoj srčni izliv med svoje najkrepkejše pesmi. In po pravici, saj je dal duška mislim in čustvom vsega slovenskega naroda v prekrasni poetski obliki. Že francoski pisatelj Charles Nodier je davno pred njim navdušeno povelečeval čudovito lepo našo reko Sočo, a Gregorčič je ustvaril nesmrten motiv. Slovenec Gregorčič je poznal pohlepnega laškega soseda, s tugo in jezo je gledal besno

rovanje izdajalske iredente proti državi zvestim Slovencem, in v svojem proroškem duhu je vedel že pred 36 leti, da ni več daleč dan, ko „vihar grozan, vihar strašan prihrumel z gorkega bo juga, divjal čez plodno bo ravan“ ob Soči. Gregorčičevo proročanje se danes izpolnjuje, in Soča kri naša pojí, sovražna kalí, in blisk in grom, ki sega že do Ljubljane obdajata Sočo, kjer se vrši že tri mesece bitva vroča! — To Gregorčičevo proroško pesem je prav dobro prevel na nemški jezik prof. Anton Funtek, in razni nemški in slovanski časopisi pišejo in ponatiskujejo Gregorčičevo pesnitev, čudeči se proročanstvu goriškega slavca, nad čegar grobom grme danes topovi ter frče laški šrapneli . . .

Luka mesta Torbola ob Gardskem jezeru; nad mestom Monte Brioni.

W. G. Appleton:

32. nadaljevanje.

Žrtev zarote.

Roman.

Čeprav sem bil Mortimerju naročil, naj obvesti Marcelo kolikor možno nežno o moji nezgodi, — zvedela jo je le in vplivati je morala nanjo in na sestro gotovo uprav strašno. Predstavljal sem si njeno prestrašenost, presenečenost in njeno obupnost, a še huje, morda celo njeno nezaupnost, zbeganost ter izgubo vere v mojo poštenost. Postalo mi je hipoma vroče, da sem bil ves v znoju. Za boga, Marcela je vendarle navna, nedolžna, nepokvarjena ženska, ki sveta in ljudi ne pozna; kdo ve, kaj vse bo slišala in čitala o meni . . . njena zaupnost se more omajati . . . njena vera obleteti . . . in naposled revica resnično ne bo vedela, ali nisem morda vendarle lopov in morilec. Ženske se rade in hitro udajajo zunanjim vplivom, zlasti še, če izhajajo taki vplivi iz rafiniranih virov hudobne namere. Zarotniki se bodo zdaj gotovo polotili nje ter ji bodo natvezali laži in hudobije tako dolgo, da ubožica omaga in se jim uda. Saj prav zato so me spravili njej s pota, da jo dobe zdaj pod svoj vpliv! In moja sestra! Kdo ve, s kakšnimi sredstvi jo bodo terorizirali in strašili ter jo duševno in moralno pobijali! Polje je zdaj svobodno, — glavni nasprotnik je lep pod ključem — v par tednih se da doseči marsikaj in morda vse, — potem pa se morem že vrniti domov, ko bo kajbica prazna in tičica na varnem za vse večne čase!

Bil sem silno nesrečen! Pravkar še ženin pred poroko, zdaj žrtev najgroznejše katastrofe! Zdajle bi bila Marcela in jaz že žena in mož; sedeli bi zdajle za svatovsko mizo . . . Mortimer bi nazdravljaval v veseli zdravici mladima poročencema . . . vsi svatje bi trkali z najinima čašama ter vsklikali: „Živela! Bila srečna!“ — moja ženka Marcela bi se od blaženosti solzila . . . jaz pa bi v nemem razkošju pritiskal k sebi svojo krasno ženico in ji šepetal: „Moja . . . moja . . . za večno moja!“

Ah, zdajle bi bilo prekrasno, — toda v resnici je zdaj pregrozno!

Svojo glavo sem zaril med dlani, hotel sem zavzdihniti iz globine svoje srčne bolesti a zaihtel sem in zastokal na glas, kakor ranjen na smrt.

Tedaj pa sem zaslišal korake, prihajajoče po hodniku mimo jetniških celic . . . koraki so se ustavili, ključki so zarožljali, durice z okencem so se odprle in v ječo je stopil prijatelj Mortimer.

„Za petnajst minut,“ je rekel pazniku, ki ga je spremljal. „Ako hočete, lahko poslušate najin oogovor. Tega gospoda in tudi mene ne bo vaša prisotnost prav nič ženirala.“ Potem se je obrnil k meni.

„Samo glavo pokonci, ljubi moj,“ mi je dejal ter mi prisrčno stisnil roko. „Na,“ je nadaljeval malo tišje, „izpij požirek te-gale!“

Izpraznil sem izročeno mi steklenico v enem samem požirku do polovice.

„Hvala ti, stari prijatelj,“ sem se oddahnil. „Odkar si prišel, mi je takoj odleglo. Mislil sem pravkar na Marcelo, pa moraš vedeti —“

„Da, da, seveda misliš največ na nevesto. Toda misliti moraš sedaj tudi nekoliko nase. Zaradi Marcelle si ne delaj prav nikakih skrbi. To sem že jaz uredil, da je prav.“

„Ampak,“ sem vprašal živahno, „povej vendar, kako je sprejela to vest? Kako, na kakšen način si jej razjasnil vso zadevo? Kaj si jej rekel? In kaj je odgovorila potem? Kaj —“

Čakaj, čakaj, dragec! Samo lepo počasi! Vprašanja po vrsti, drugo za drugim. Kako sem jaz razjasnil? No, prav ko si izginil za voglom, se je pripeljal voz z Marcelo. Stopil sem naravnost tja in sem odprl vrata. Pogledal sem pomenljivo Heleno, ki je takoj razumela, da se je moralo zopet kaj pripetiti; Marceli pa sem dejal popolnoma mirno in smehljaje:

„Prav žal mi je, da vam moram to praviti, toda vaš ženin je bil tako negalanten ter vam je utekel.“

„Pogledala me je vsa preplašena. Utekel mi je,“ je vzdihnila ter prebledela, da je bila bela kakor stena.

„Razume se, da samo za kratek čas,“ sem nadaljeval. „V temle hipu je namreč pridirjal sel z obvestilom, da Tedova teta nmira ter ga nemudoma želi videti. Seveda je bil ubožec Ted ves obupan in spočetka sploh ni hotel iti; toda kakor veste, zavisi od sprave tete celo, veliko premoženje, in zato sem ga silil, da gre na vsak način tja, meni pa naj prepusti, de vam razložim ta nenavadni zadržek za par ur ali celo za en dan, to vendar ni tako velika škoda, kaj ne?“ Zarudela je kakor roža in je odgovorila:

Gotovo ne, ali počakal bi bil lahko vsaj še hipec, da bi mi bil to sam povedal. „To bi bil tudi rad storil,“ sem odvrnil šaljivo, „toda zaupal je popolnoma vame, da tudi jaz to dobro opravi, in pa — kar je glavno — vlak bi ne bil čakal nanj; preostajali sta mu natančno še dve minuti.“

„To je vse prav lepo,“ sem ga prekinil, „ampak potem, kaj si ji rekel potem?“

(Dalje prihodnjic.)

Razvalina cerkve na Monte Maggiore v Južni Tirolski.

Pri begu na Poljskem skušajo Rusi rešiti vsaj topove, kar je pa vsled močvirnatega ozemlja sila težavno.

Poljaki in njih krvava zgodovina.

Poljska zgodovina je strašna veriga krvavih bojov, izdajstva, krutega zatiranja in brezkončnega umiranja. Že Śienkiewicz-ewi, tudi Slovencem dobro znani romani, ki so za sedanjo dobo prav posebno primerno berilo naroda, kažejo grozne tragedije, ki jih je tekom stoletij pretrpel nesrečni poljski narod.

Med zapadnimi Slovani so stopili Poljaki najpozneje v zgodovino. Razcepljeni so bili v več plemen, ki so se sovražili in pobijali med sabo, dokler jih ni okoli l. 840 bajé zedinil priprost kmet Pijast, iz čegar rodbine se je razvila prva poljska knežja rodovina Pijastov. Pod vplivom učencev sv. Cirila in Metoda se je začelo okoli l. 965. med Poljaki širiti krščanstvo. Mječislav je bil prvi zgodovinski vladar iz rodbine Pijastov; oženjen je bil s Čehinjo Dubravko in se je dal krstiti. A že tega je prisilil nemški cesar Oton I., da mu je plačeval davek. Mejni grof Geron je podjarmil Slovence do Odre in tudi Poljake je s Čehi vred podredil Otonu I.* Mječislavov sin, Boleslav Hrabri (992—1025) je pridobil samostojnost poljske cerkve ter podjarmil vse Slovence med Vzhodnim morjem in Donavo ter med Labo in Dnjeprom; tudi Češka in Moravska sta se mu morali ukloniti. Bila je to prva in največja neodvisna slovanska država. Toda hitro jo je razbila nesloga. Polabski Slovani so se upirali poljski vladi, in njim se je pridružil cesar Henrik II., tega pa so proti Poljakom podpirali Ljutici in Čehi. Po strašnih bojih sta sklenila Boleslav in Henrik mir in Boleslav Hrabri se je dal kronati za prvega poljskega kralja. A že v tej dobi se je razvilo ošabno poljsko plemstvo, žlahta, t. j. višje in vladiki, t. j. nižje plemstvo, ki se je razraslo kot bujni plevel na ro-

dovitni njivi ter v zvezi s cerkvenimi dostojanstveniki in Judi končno uničilo poljsko svobodo. Takoj po Boleslavovi smrti se je pojavila med Poljaki zopet sramotna, a tudi krvava nesloga; kos za kosom kraljestva se je odcepil, in Henrik III. je nesložne Poljake premagoval ter jim vzel Šlezijo. Boleslav II. je moral odstopiti Češko in šele Boleslav III. Krivousti (1107—1138) je rešil Poljsko propada ter se zelo uspešno vojskoval proti sovražnikom. Po njegovi smrti pa se je razpadanje in propadanje Poljske ponovilo. Kraljevska oblast je bila oslABLJENA, plemstvo in duhovščina sta postajala vedno vplivnejša in samogoltnnejša, kmečki stan je obubožal, pravega meščanstva, ki bi se resno bavilo z obrtjo in trgovino, pa ni bilo. Vrhu vse nesreče pa se je koncem 11. veka naselilo na Poljskem mnogo Judov, ki so jih takrat povsod drugje v Evropi izganjali. Poljska je bila zopet krvavo torišče grdih notranjih bojov in pobojev; l. 1157 pa je vdrl tja čez Odro tudi Friderik I. Rdečbradec, podvrget kralja Boleslava IV. svoji nadoblasti, mu vzel dotlej poljsko Šlezijo in jo koloniziral z Nemci. L. 1237 so se

poljski knezi, med njimi Konrad, mazovski vojvoda, ki je poklical nemški viteški red in mu podaril ogromno ozemlje z gradovi in mesti. Nemški naseljenci so dobili posebne pravice. Na višji kulturni stopnji stoječi Nemci so imeli v rokah mnogo mest ter vso veliko trgovino, dočim so malo trgovino in denarni promet oskrbovali Judje; moč ošabne in surove poljske žlahte je rasla s pomočjo izdaje naroda, kmet pa je postal pravi rob. Toda Vladislav I. Lokjetek je združil zopet vso Poljsko, izvemši Mazovijo; dal se je v Krakovem kronati (1320), s čimer se je začela nova doba na Poljskem. Vladimir pa se je moral že mnogo bojevati z vedno močnejšim Nemškim viteškim redom, kateremu je naslednik, Kazimir III. Veliki (1330—1370) prepustil Pomorjansko. Na zahodu se je morala Kazimirova oblast umikati Nemcem, zato pa je na vzhodu pridobil Volhinijo od Rusov in večji del Galicije. Ustanovil je vseučilišče v Krakovem, skrbel za justico, obrt in trgovino ter bil pravičen kmetom. Za časa Ludovika Velikega Anžuvinskega, kralja ogrskega in poljskega, so nastale na Poljskem

Po zavzetju poljskih trdnjav se je spremenilo umikanje Rusov v strahoten beg.

*) Iz te dobe je Jurčičeva tragedija „Tugomer“ in Jiráskova tragedija „Geron“.

zopet krvave vstaje, dokler ni prevzela vlade Ludovikova hči Jadviga (1384), ki se je po želji Poljakov omožila z litovskim velikim knezom Jagelom. Poljska in Litovska so se zedinile in Jagelo je postal kralj z imenom Vladislava II. S pokristjanenjem Litovcev se je začelo novo razdobje Poljske. Severoruski knezi so se poklonili Vladislavu Jagelu, Rdeča Rusija je prisegla Jadvigi zvestobo, poleg tega so gospodarji Moldavije in vlaške ter vojvode Besarabije in Erdeljske prestopili iz ogrskega v poljsko fevdalno razmerje. S tem je segal poljski vpliv do Črnega morja. Toda iznova so se začela strašna vojna leta, ki so trajala od 1409—1466. Nemški viteški red je bil poražen med Tannenbergom in Grunwaldom 15. julija 1410, a vojna se je nadaljevala še pod Vladislavom III. in Kazimirom IV., dokler ni z mirom v Thornu (1466) pridobila Poljska Zapadne Pruske z Marienburgom in Kulmsko deželo. Vzhodna Pruska je ostala Nemškemu viteškemu redu, a je prisegla poljskemu kralju fevdno zvestobo. Sin Kazimira Vladislav je obenem zasedel češki kraljevski prestol in kmalu še ogrski, tako da so Jagelovci proti koncu srednjega veka vladali poleg velike Poljske tudi dvema kronovinama-kraljestvoma sedanje Avstro-Ogrske.

(Dalje prihodnjič.)

Vojna z Italijo.

Italijanske granate v Sextnu.

Pred nekaj dnevi so padale italijanske granate v kraj Sexten. Prihajale so iz ita-

lijanskih topov onstran kreuzberškega sedla in so veljale nekemu oddelku čet. Ena granata je udarila v jedilnico hotela „Pri pošti“. Od gostov, ki so sedeli za mizo, je bilo dvanajst ubitih, več pa ranjenih.

Iz Italije.

Radi izkazane nesposobnosti je bilo doslej na kraljev ukaz odslovljenih šest laških generalov. Nadaljne odslovitve slede.

Novo izvežbane čete tretje kategorije iz južne in srednje Italije so sedaj vse spravile v severno Italijo, kjer sedaj tvorijo rezervo.

Zadnje dni so se vršili v Benetkah težki izgredi stradajočih. Ker se je vsled vojne ustavil ves tujski promet, je na tisoče ljudi ostalo brez kruha. Večina trgovin je zaprtih, hoteli so preurejeni v bolnišnice. Tudi premožni domačini so iz strahu pred sovražnimi letalci zapustili mesto. Trgi so zapuščeni. Manjka najpotrebnejših živil. Cene so dosegle nezaslišano višino. Ker je ob obali ustavljen tudi ribolov, ne prihajajo na trg niti ribe, kar se ob pomanjkanju drugih živil sedaj posebno živo čuti. Vsak večer se zbirajo brezposelni delavci in drugi stradajoči, katerih število vsak dan narašča. Pred municijem je prišlo do hrupnih demonstracij ter je straža le s težavo razkropila množico.

V Mantovi so zaprli deset vojaških oseb in njihove prikrivalce, ker so že delj časa izvrševale tatvine na škodo armade.

V Florenci je sedaj interniranih 1609 cesarju zvestih avstrijskih Italijanov iz obmejnega ozemlja.

Naši kranjski domobranci.

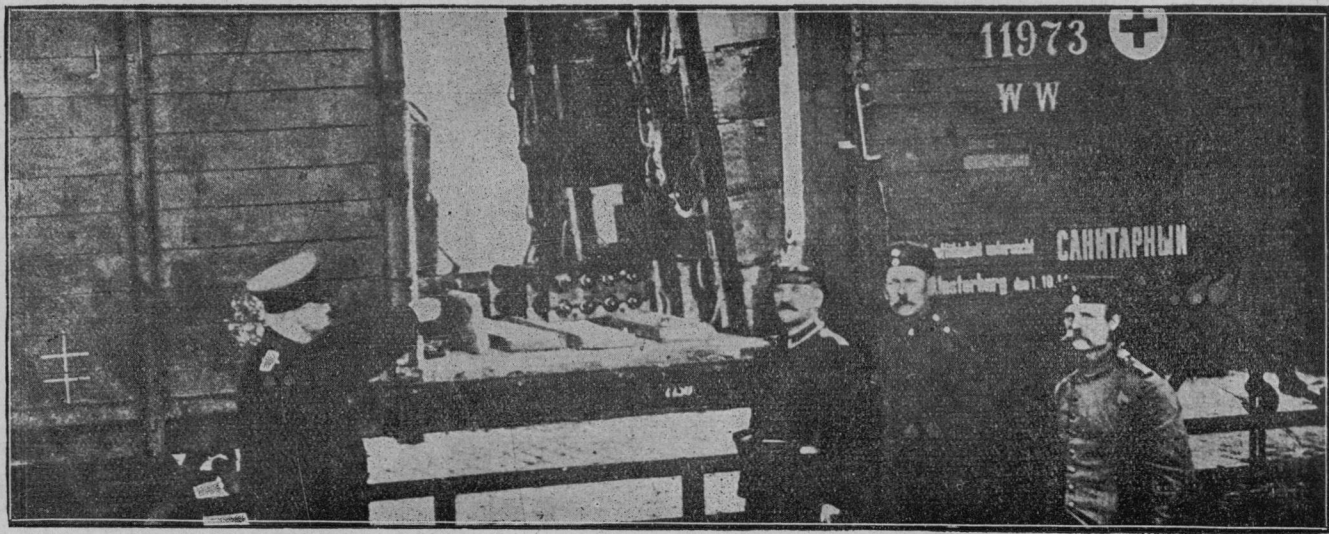
Deželni glavar, dr. Iv. Šusteršič je prejel sledeče pismo:

Vaše preblagorodje!

Mesec dni imam zopet čast, da poveljujem ljubljanskemu domobranskemu polku št. 27, ki sem ga vodil že v zimskih karpatskih bojih.

Po lepem uspehu, ki ga je polk zopet izvojeval 9. t. m., me žene, Vašemu preblagorodju poročati o domačem domobranskem polku. Ta dan smo v napadu, ki ga je gospod divizijonar v svojem dnevnem povelju kot „schneidig“ posebno pohvalno priznal, sovražnika vrgli nazaj ter skoro brez vsakih naših izgub ujeli 6 sovražnih častnikov in 580 mož in zaplenili strojno puško poleg drugega materiala.

Sinovi lepe kranjske dežele so vnovič kakor že nešteto, opravičili svoj glas junaške hrabrosti in neomahljive vztrajnosti; v plemeniti tekmi s sinovi drugih dežel naša drage

Zloraba znamenja Rdečega križa: Nemška vojska je zajela pri Ivangorodu ruski „sanitetni“ vlak, v katerem pa ni bilo ranjencev, temveč municija.

Naše težko topništvo na Poljskem: V ozadju na desni avstrijska motorna baterija v strelski poziciji, na levi strani v ospredju peljejo vojaki granato za baterijo.

velike domovine, sledijo vselej navdušeno slavnemu praporu našega vroče ljubljene, najmilostnejšega vladarja in vojnega gospoda.

Z mirnim zupanjem in prepričanjem računam s tem, da bom mogel kmalu zopet kaj vselega poročati in beležim z izrazom najodličnejšega spoštovanja Vašemu preblagorodju zelo udani Kutschera, l. r., podpolkovnik.

S ponosom jemlje vsa dežela na znanje pohvalo in priznanje naših junakov-planincev od tako poklicane strani. Naša 17. in 27. dom. polk žanjeta končno tudi javno priznanje svojih šefov.

O našem domačem domobranskem polku št. 27 prejel je tudi gospod župan dr. Ivan Tavčar sledeče pismo:

Vaše preblagorodje!

Že pozimi sem v Karpatih poveljeval ljubljanskemu domobranskemu domačemu polku ter ga vodim zdaj zopet mesec dni. Zvesto, vstrajno, pogumno in neumorno se je bojeval ta polk vsekdar in poln navdušenja sledi zmagovitemu črnožoltemu praporju z dvojnim orlom, čegar peroti ščitijo različne narodnosti naše drage velike domovine. Mi tekmujejo z drugimi domačimi polki, tako da sinovi Ljubljane in Kranjske ne zaostajajo ter je naš Najmilostnejši cesar in najvišji poveljnik z nami zadovoljen.

S ponosom in radostjo se počaščam poročati, da je ljubljanski domobranski polk št. 27 dne 9. t. m. pri nekem naskoku — ki ga je gospod divizionar v svojem dnevnem povelju kot strumnega („schneidig“) posebno pohvalno priznal — vrgel nasprotnika nazaj. Zopet list v vencu slave, ki mu bodo — o tem sem prepričan — kmalu sledili še drugi!

Mi pozdravljamo mesto, čegar ime nosimo.

Z najodličnejšim velespostovanjem sem Vašemu preblagorodju najvdanejši Kutschera, l. r., podpolkovnik.

Besede najpoklicanejšega moža, hrabrega zapovednika našega domačega alpinskega polka, ki je pri neštetihih prilikah spoznal in vzljubil naše ljube domače fante, bodo izzvale v najširši javnosti radosten odmev. Ljubljana in kranjska dežela sta ponosni na svoje fante. Slava našim ljubljanskim alpincom!

Zajeti ruski vojaki marširajo nazaj skozi Varšavo.

Steckenpferd-lilijinomlečno milo

prej ko slej neutrno za racionalno oskrbo polti in lepote. Priznanostna pisma. Po 1 K povsod.

Minoli teden.

Osovjec, zadnjo rusko trdnjavo na črti Bobra in Nareva, so Rusi zapustili ter so jo zasedli Nemci. Trdnjava Kovno se je branila nemškimi velikimi topovi 20 dni, trdnjava Novi Georgijevsk 10 dni, trdnjava Osovjec pa se je upirala že od srede zime doslej, čeprav so jo Nemci popolnoma razsuli. Posadka se je rešila. Dne 25. avg. pa je po hudih bojih padla trdnjava **Brest Litovsk**, ki so jo oblegali avstrijski in nemški vojni zbori. Po padcu trdnjave Kovel je bila usoda Bresta Litovskega gotova. Ruska carska družina in dvor zapustita baje Petrograd in se umakneta v Moskvo. Rusi so mobilizirali zopet novih 8 milijonov mož do 35. leta. Na milijone Rusov beži proti zahodu. Tudi trdnjavo Dvinsk so Rusi izpraznili. Rusiji ne manjka le streljiva, nego tudi denarja, ki ga v Evropi ne more dobiti ter ga pričakuje le še od Zjedinenih držav. V ruski dumi so bili napadi na vojno upravo in vlado tako hudi, da misli vlada duma razpustiti. Zdaj pritiskajo Rusi zopet na Srbe in Rumune, naj bi jim prišli pomagati. Bolgarija pa se je pogodila s Turčijo in ostane neutralna. V Grčiji je postal zopet Venicelos ministrski predsednik. — Boji proti Lahom se nadaljujejo ter se v kratkem razvijejo še na širši podlagi. Naša vojska je ob Soči in na koroško-tirolski fronti vsak dan večja in zmagospešnejša. Od 14. t. m. so Lahji ljuto napadali naše postojanke pri Tolminu na zahodnem bregu Soče, ker so menda hoteli izsiliti predor proti Škofji Loki oziroma Radoljici. Vsi napadi so bili odbiti, dasi stoje laški topovi na Kolovratovem hrbtu. Za Krn, ki je že pokrit s snegom, se borba nadaljuje. Lahe že zelo zebe, ker so slabo pripravljene na mraz. Kako jim bo šele pozimi!

Zastonj in poštnine prosto dobite velik, bogato ilustriran cenik ur, verižic, prstanov itd. od tvrdke H. Suttner v Ljubljani 5. Pišite dopisnico in dobite ga takoj.

Govori se, da je za nakup varnih in priporočljivih srečk z zajamčenimi dobitki (do 630.000 kron) sedaj že radi tega najugodnejši čas, ker dobi vsak naročnik v srečnem slučaju 4000 frankov popolnoma zastonj. — Opozarjamo na današnji zadnji oglas „Srečovnega zastopstva“ v Ljubljani.

453
PRIPOROČA SE
UMETNA KNJIGOVEZNICA
IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

476 **Mazilo za lase**
varstv. znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v Spodnji
Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi
se v Kolodvorski ul. 200 ali pa
v trafiki pri cerkvi. V 3 tednih
zrastejo najlepši lasi e. Stekl. po
2 in 3 K. Pošilja se tudi po pošti.
Izborni sredstvo za rast las.
Za gotovost se jamči.
Zadostuje steklenica.
Spričevala na razpolago.

IVAN JAK IN SIN

LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA 17.

priporoča svojo bogato zalogo
šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in
strojev za pletenje (Strickmaschinen).

Brezplačen
pouk v ve-
-zenju. -
Tovarna v
Lincu usta-
novlj. 1867.

Zahtevajte
cenik, ki ga
dobite
brezplačno
in poštnine
prosto.

KMETSKA POSOJILNICA

R. Z. Z. N. Z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog: dvajset milijonov. Popolnoma varno

4³ | 0
4 | 0

LJUBLJANSKE OKOLICE

V LJUBLJANI,

brez vsakršnega odbitka

naložen denar. Rezervni zaklad: nad osemstotisoč.

Vdovski in sirotinski pomožni zaklad celokupne oborožene sile

oddelek vojno zavarovanje.

Pod najvišjim pokroviteljstvom Nj. cesarske in kraljevske Visokosti presv. gospoda nadvojvode gen. art. insp. fcm. Leopolda Salvatorja in presv. gospe nadvojvodinje Blanke.
Dunaj, I. Schwarzenbergplatz 1.

Deželna poslovalnica za Kranjsko v Ljubljani, Šelenburgova ulica 6., II. nadst. desno, zraven glavne pošte.

Poziv! Mnogo na bojiščih se nahajajočih vojakov ima doma ženo in otroke, ki jih čaka najhujša beda, če se oče ne vrne več domov.

Vojno zavarovanje

ima namen, da jim nudi varstvo in pomoč.

Vsak mož, odhajajoč na bojišče, naj zagotovi svojem denarno pomoč za najhujši slučaj.

Vsaka žena, ki ji je mož na bojišču, je dolžna, da sk. bi za svoje otroke.

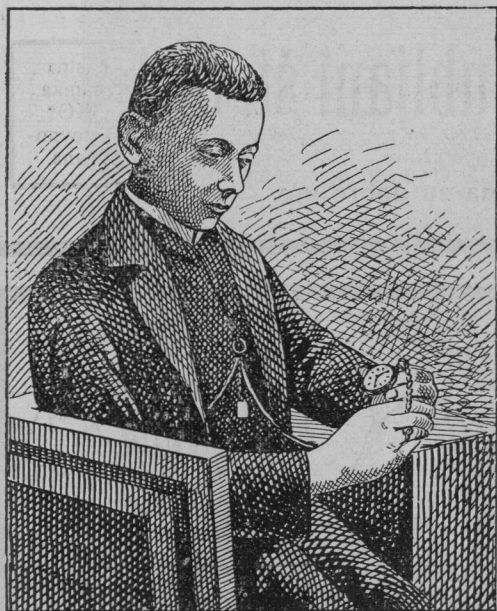
Vsak delodajalec mora pomisliti, da se bojujejo njegovi uslužbenci in delavci tudi za njegovo lastno varnost, ko zastavljajo svoje življenje proti sovražniku.

Nihče naj ne zamudi te potrebne oskrbe za bližnjo bodočnost, dokler ni prepozno.

Vsak, ki se ga to tiče, naj si odtrga majhen znesek, da obvaruje sebe in svoje najstrašnejših posledic vojske.

Vojno zavarovanje se lahko prijavi pri občinskem in župnem uradu, pri šolskih vodstvih ali naravnost pri deželnem zastopstvu za Kranjsko vdovskega in sirotinskega zaklada celokupne oborožene sile, v Ljubljani, Šelenburgova ulica št. 6, II. nadstr.

Črnovojniki plačajo 4 1/2 % premije, aktivni častniki, moštvo in rezervisti 7 %

**Vse blago se po starih
znižanih cenah prodaja.**

Najuglednejša velikanska domača tvrdka.

Najboljše ure sveta!

Spomini na sedanjo vojno.
Birmanska darila. Krstna darila.
Ženitna darila.

F. ČUDEN - Ljubljana.

Delničar švicarskih tovarn za UNION-ure.

Naročite novi vojni cenik s koledarjem, tudi po pošti zastoj.

**Obiskujte 'Kino Central' v dežel-
nem gledališču!**

Proč s tem

Prikrajšanje noge postane nevidno. Vaša hoja postane elastična in lahko nosite vsak normalen čevlj. — Brošuro brezplačno Nr. W. 250 pošlje

A. Volk, Dunaj III. Hauptstrasse 139.

500 kron

Vam plačam, če ne odstrani moj uničevalec korenin

Ria balzam Vaših kurjih oces, bradavic, otiščancev,

v treh dneh brez bolečin. Ceuca enemu lončku z jamstvenim listom 1 K, 3 lončki 2 K 50 v, 6 lončkov 4 K 50 v. Stotine zahvalnih in priznanih pisem.

Kemény, Kaschau (Kassa) I. Postfach 12/44, (Ogrsko).

DRAGOTIN HRIBAR

457

TISKARNA IN KNJIGOVEZNICA

LJUBLJANA, DUNAJSKA C. 9.

Izvršuje vsakoršna v njeno stroko spadajoča naročila ukusno in po najzmernejših cenah; nadalje priporoča svojo zalogo vseh s 1. avgustom 1914 pri sodiščih vpeljanih obrazcev za civilno-pravno postopanje v slov. in nemškem jeziku, kakor tudi vse obrazce za obč. urade, cestne odbore, gg. odvetnike, c. kr. notarje itd.

Ako naročite in to storite nemudoma,

- 1 srečko avstr. rdečega križa
1 srečko ogrskega rdečega križa
1 srečko budimpeštanske bazilike
1 dobitni list 3% zemlj. srečk iz leta 1880
1 dobitni list 4% ogrsk. hip srečk iz leta 1884

Mesečni obrok za vseh pet srečk ozir. dobitnih listov samo 5 kron

12 žrebanj vsako leto, glavni dobitnik 630.000 kron

dobite igralno pravico do dobitkov ene turške srečke v znesku do **4000 frankov** popolnoma zastonj!

Pojasnila in igralni načrt pošilja brezplačno: **Srečkovno zastopstvo 3, Ljubljana.**

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1914 s častno diplomom in svinjino I. vrste.

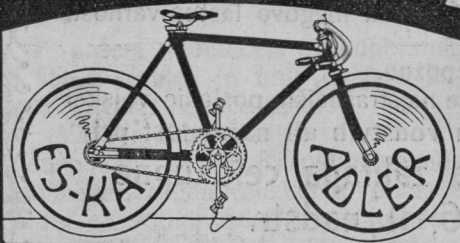
BRINJEVEC

najfinejše vrste, posebno priporočljiv proti kužnim boleznim, se dobi pri Gabrijelu Eržen, Zapuže pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.

Cene zmerne. Za pristnost jamčim.

GORČEVA

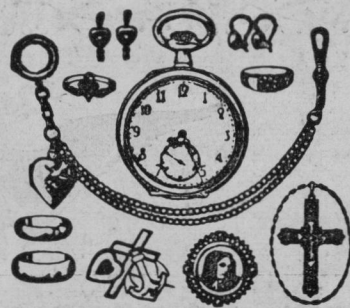

KOLESA PRIZNANO NAJBOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TEREZIJE CESTA ŠT. 14 NOVI SVET NASPROTI KOLIZEJA ZAHTEVAJTE PRVI SLOV. CENIK BREZPLAČNO

IKO H. Suttner

Lepa darila

so traje spomin na darovalca, toda le takrat, če izberete reči, ki so trajno uporabne in obdrže vedno svojo lepoto. Bogato ilustrovani cenik svetovne trdke H. Suttner, v Ljubljani, št. 5 vsebuje več tisoč lepih vedno uporabljivih daril, katerih navajamo tukaj le nekoliko:

Za birmo:

Št. 410	Nikelnasta Roskopf ura	K 4-10
Št. 719	Nikelnasta verižica	K 1-—
Št. 523	Srebrna rem. ura	K 7-80
Št. 865	Srebrna verižica	K 2-20
Št. 523	Srebrna Roskopf ura, dvojni pokrov	K 12-80
Št. 865	Srebrna oklopna verižica 30 gramov težka	K 4-40

Za poroko:

Št. 2509	12 kom. srebrnega dessert orodja v etuiju	K 19-—
Št. 478	Namizni nastavek, 47 cm visok	K 33-50
Št. 1315	Salonska ura, zelo lepa, udarja pol in eno uro	K 12-50
Št. 2296	Servis za liker, srebrn zelo lep, 25 cm visok	K 37-—

Za krst:

Št. 1202 1/2	trideln. orodje v etuiju	K 9-70
Št. 1202	Pravo srebrno orodje v etuiju	K 15-—
Št. 49	Srebrno pozlačeni obesek za krst	K 5-60
Št. 563	Srebrna zavratna verižica 14 karat. zlata	K 16-80

Za god:

Št. 2294	Pravi srebrni servijetni obroček masiven	K 6-75
Št. 189	14 karat. zlat prstan z lepim kamnom	K 7-80
Št. 189	Novo zlato, prstan z lepim kamnom	K 3-80
Št. 470	Double zlati obesek, srček	K 1-20

Za gospode:

Št. 788	Srebrna tula ura, dvojni pokrov	K 19-80
Št. 859	14 karat. zlata verižica, zelo fino izdelana	K 32-—
Št. 793	14 karat. zlata ura, fino kolesje	K 44-—
Št. 795	14 karat. zlata ura, dvojni pokrov	K 65-—

Za dame:

Št. 562	Zavratna verižica, srebrna 14 kar. zlato	K 1-80
Št. 886	150 cm dolga 14 karat. zlata damska verižica	K 13-50
Št. 804	Srebrna damen ura, 6 kamnov	K 58-—
Št. 1548	Srebrna tula raztezna zapestnica z uro	K 9-50
		K 25-—

Velika izbira raznovrstnih daril v bogato ilustrovanem ceniku, katerega zahtevajte zastonj in poštne prosto.

Razpošilja se po povzetju ali pa če se denar v naprej pošlje. — Neugajajoče stvari zamenjam ali pa pošljem denar nazaj. — Bogato ilustrovani cenik zahtevajte zastonj od svetovne razpošiljalnice

Lastna tovarna ur v Švici.

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5.

Tvrdka nima nobene podružnice.

Največja specialna trgovina za dobre ure.

Lastna znamka „IKO“ svetovno znana.

J. KETTE

specijalna modna in športna priporočila:

LJUBLJANA

Franca Jožefa cesta šteč. 3.

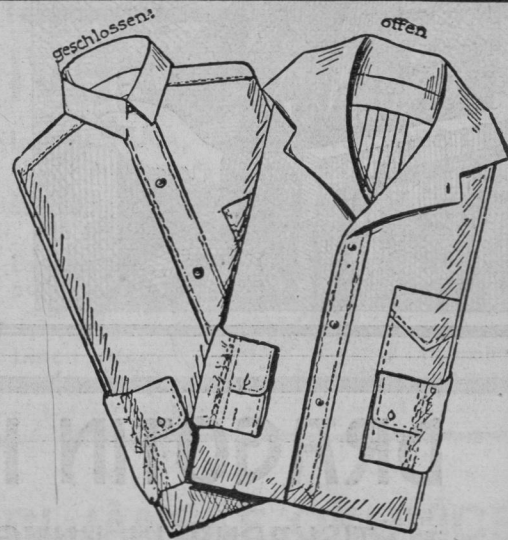
trgovina za gospode in dečke

klobuke
slamnike
čepice
kravate
žepne robce
nogavice

srajce
spodnje hlače
naramnice
palice
dežnike
i. t. d.

Za vojake:

nepremočljive dežne plašče, spalne vreče, nahrbtnike in vso drugo opremo.

Naročnina za list »Tedenske Slike«; za Avstro-Ogrsko: 1/4 leta K 2-50, 1/2 leta K 5-— celo leto K 10-—; za Nemčijo: 1/4 leta K 3-50, 1/2 leta K 7-— celo leto K 14-—; za ostalo inozemstvo. celo leto fr. 16-80. Za Ameriko letno 3-25 dolarjev. Naročnina za dijake in vojake celoletno 8 kron. Posamezne šteč. 20 vin.

Uredništvo in upravnništvo: Franciškaška ulica št. 10, I. nadstropje.

Izdajatelj in odgovorni urednik Dragotin Mohar.

Tiskal Dragotin Hribar v Ljubljani.